

1) Едноғричните дѣли не мoggат да га пре-
нѣскатъ отъ єдиніата редъ въ другъ; както:
дѣждъ, градъ, ст҃олъ; така и кога съ съ-
прилагъ: дѣждътъ, градътъ, ст҃олътъ.

2) Дѣрнѣ, които га събраны съ предлозъ или
съ други дѣли, раздѣляватса на тѣ кѫсозе; как-
то: б-града, б-троба, и-токъ, раз-умътъ, б-тро-
умъ, Царин-градъ, настѣдѣх-га.

3) Коякото дѣли съскриватъ на: ство,
стїе, ий, скъй, ственъ, и др. т. раздѣляват-
са; както: рѣка-ство, ша-стїе, грѣз-ий,
коин-скъй, естѣ-ственъ.

4) На съществителните имена на лѣжиската
родъ прилагътъ не може да га раздѣли; както:
човѣкъ-жътъ; ръка-ратъ, копа-чжътъ.

5) Въ чуждътъ дѣли, слово и, и и дж, не
могатъ да га раздѣлятъ; както: Александъръ,
Тер-пинтѣл, Хаджіа.

ГЛАВА ТРЕТА.

Задѣлѣжкытъ на почиваньето.

§ 80. Бѣлѣжки на почиваньето, които га зъматъ въ писмото, за да показватъ Граматичнскытъ скързвања, (ж тѣ: 1) Крийчка(,),